

7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Genus Investments mot kommissionen

(Mål T-765/19)

(2020/C 45/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Genus Investments Ltd (Basingstoke, Förenade Kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning genom att inkorrekt eller ofullständigt identifiera samt missförstå de relevanta målsättningarna med det valda referenssystemet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att den omtvistade åtgärden utgör ett undantag från det referenssystem kommissionen valt.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning genom att felaktigt kvalificera den omtvistade åtgärden som selektiv *prima facie*, genom att inkorrekt fastställa att den lett till att företaget som befinner sig i jämförbara faktiska och rättsliga situationer behandlas olika.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att beakta rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ vid sin bedömning av huruvida den omtvistade åtgärden var selektiv, trots att detta direktiv inte trädde ikraft förrän efter det att den period under vilken kommissionen fastställt att den omtvistade åtgärden innebar statligt stöd hade löpt ut.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet innebar maktmissbruk från kommissionens sida i strid med Förenade kungarikets skattesuveränitet.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörda parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörda parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.

10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

(¹) Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

(²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 8 november 2019 – Just Eat Holding mot kommissionen

(Mål T-766/19)

(2020/C 45/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Just Eat Holding Ltd (London, Förenade Kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF och den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.